ISSN 0132-4462.
№12 2010
ГРУДЕНЬ

перевіз

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Кланяйтесь, дітки, нижче! Рік Зайця, нічого не вдієш.

ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО ІАПЕРЦЯ

ЧОГО НАВЧИЛИ ВЧИТЕЛІ?

Усього 121 депутат, із 408 присутніх у сесійній залі, проголосували за зміну до статті 57 Закону України «Про освіту» щодо пенсійного забезпечення та оплати праці педагогічних працівників. Законопроектом передбачалося підвищити пенсії педагогам. Одні стверджують, що такий результат голосування пов'язаний із значним навантаженням на Пенсійний фонд. А дехто припускає, що ця нелюбов до педагогів у багатьох депутатів, які проголосували проти, виникла ще в школі: «Нехай опублікують їхні шкільні атестати і тоді хоч трохи буде ясно, чому депутати голосували так, а не інакше...»

МЕНШЕ, А ЧИ КРАЩЕ?

Адміністративна реформа передбачає значне скорочення чиновників. Ось і міністрів уже стало менше. Усі вони, звичайно, без роботи не залишаться, і в зарплаті, мабуть не багато втратять. Та більшість нашого населення цікавить не тільки кількість чиновників, а й якість і ефективність їхньої роботи.

ЯКЩО НЕ ЦІНУЮТЬ УДОМА

Щороку медичні навчальні заклади випускають тисячі спеціалістів, але чомусь у наших лікарнях, поліклініках і фельдшерських пунктах чимало вакантних місць... За словами голови профспілки працівників охорони здоров'я Вікторії Коваль українській медицині сьогодні потрібно ще 46 тисяч лікарів, 20 тисяч медсестер. Серед основних причин нестачі кадрів є низька заробітна плата і поганий їхній соціальний захист. Через ці проблеми медична галузь нашої держави втрачає до 6 тисяч кваліфікованих лікарів, які емігрують за кордон, де їхня робота цінується краще.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

В'ячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

— А ціни заморозити можеш?

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

- *Коли б вибори проводили щодня, електорат розумнішав би і багатів.*
- *Буває, що й істина переходить у брехню.*
- *Сподівання перед виборами: «Може, щось дадуть».*
- *Заздрять — значить ти чогось вартий, але зміцнюй оборону!*
- *Чисті змушені постійно одмиватися.*

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Олексій КОХАН (тема Михайла Прудника)

ПРИГОТУВАЛА

Рано-вранці, тільки-но прокинувся чоловік, дружина, не розплющуючи очей, наказує йому:

— Постав на електроплиту каструлю з водою.

Чоловік поставив; вже вода закипає, а жінка все лежить. Потім:

— Поклади в окріп м'ясо...

Ще через деякий час:

— Усип крупи... підсмаж цибулину... посоли, поперчи...

Ось уже і суп зварився. Жінка встає — і до столу. Чоловік подає їй миску супу.

— Ні, спершу ти попробуй,— велить дружина.

Чоловік пробує.

— Ну і як?

— Та нібито непогано, жінко.

— А коли я тобі погано готувала?

Олег СМАЛЬ

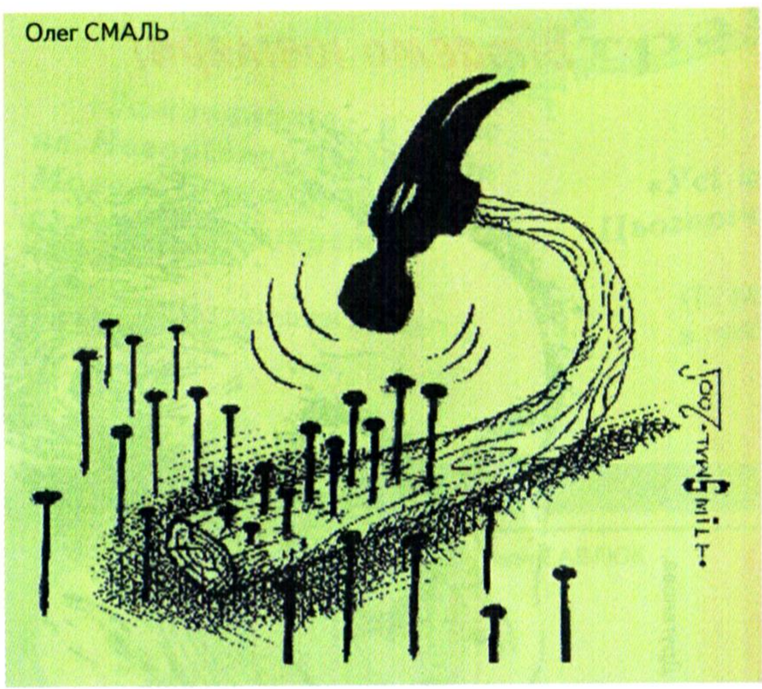

Олег ГУЦОЛ

БАЙКИ У ДВА РЯДКИ

ОБСТАНОВКА

–Що діється! Зайча загризло Вовка!
–Така у лісі політична обстановка.

МОЖЕ ПОМСТИТИСЯ

Трава мовчить, мовчить віками
Та для Коси тримає камінь.

Анатолій ГОРБІВНЕНКО.
м. Сміла,
Черкаська область.

Сергій ФЕДЬКО

СПОКІЙНИЙ СОН

ГУМОРЕСКА

Десь опівночі Ростиславу Івановичу Ложечці приснився прокурор. Районний. Але дуже-дуже суворий. Раніше він бачив прокурорів, здебільшого, в саунах. Вони були голими і зовсім не страшними. Ну хіба можуть бути страшними голопузі прокурори? Правда, у їхньому місті вони довго не засиджувалися – йшли на підвищення. А оце недавно прислали нового. Із ним Ростислав Іванович ще не парився і чарку не пив.

«Невже це він і є? – промайнула думка у сонного Ложечки. – Якийсь худющий, як жердина. Одне око примружене, наче з пістолета цілиться. Пика перекошена, ніби всипав до рота пачку лимонної кислоти. А що це обіч нього за два стоси тек із чорними зав'язочками?»

– Ну що, накрав по саму зав'язку? І собі, і дітям, і правнукам? – єхидно запитав прокурор. – Думав, що все минеться. Гроші в офшори, а нам гнилі помідори... Ні, не все коту масниця! Доведеться відповідати. От розкажи, як хапнув заводик по виробництву...

– Я його чесно приватизував, – спробував заперечити Ложечка.

– "Прихватизував!" А точніше, вкрав у тих, кому він мав би належати... Це один факт. А їх у нас... – почав рахувати теки.

На двадцятій Ростислав Іванович прокинувся мокрий, наче в сауні. Звісив із ліжка ноги і довго сидів, важко дихаючи:

– Свят, свят,свят!

– Що сталося? – ліниво пробуркотіла дружина.

– Сон страшний наснився.

– Треба крабів на ніч менше жерти, – позіхнула дружина і за мить уже висвистувала носом.

Ложечка поплентався на кухню, знайшов флакончик валер'янки, який залишився після приїзду тещі, і накрапав у склянку. Заспокоївся. Підпушив подушку, ліг. І тільки заплющив очі...

– Так на якому томику справи ми зупинилися? На двадцятому? – продовжував прокурор своїм скрипучим голосом.

Тепер Ложечку підкинуло з ліжка, наче катапультою. Він довго ходив кімнатою, забувши вдягнути пантофлі. Двічі наступив на сонного пса. Випив ще валер'янки. Але коли ліг, то прокурор ніби чекав на нього:

– Том двадцять перший, двадцять другий...

До ранку Ложечка сидів на краю ліжка з витріщеними очима.

– Проконсультуйся у Гомулецького, він – медичне світило. Лікує такі хвороби, що тобі й не снилися. Ти із ним, часом, у сауні не парився?

– Ні.

– Нічого. Я Орисі зателефоную, вона разом із дружиною Гомулецького черепах у парку вигулює, влаштує зустріч...

Через годину Ложечка сидів у кабінеті Гомулецького. Той уважно вислухав пацієнта:

– Звичайно, дорогенький, валер'янка тут не допоможе. Є у мене один препаратик із бивнів мамонта... Але... Самі розумієте...

– Розумію, розумію... Мене ціна не цікавить,– дістав пачку зелених купюр Ложечка. – Тільки... той ...препарат побічної дії не має? Бо мамонти все-таки вимерли...

– Не хвилюйтеся. Двадцять крапель перед сном і спатимете, як маля після купелі...

... Змучений безсонням Ложечка накрапав собі не двадцять, а сорок крапель – бухнувся у ліжко... А опівночі... йому приснився прокурор. Тільки тепер уже не районний, а обласний. Він був і не худим, і не товстим. Обличчя в нього було і не кисле, і не привітне. Та Ложечка, чесно кажучи, і не дуже придивлявся до прокурорської парсуни. Його увагу прикували два стоси тек із гарними зав'язками.

– Від правосуддя не втечеш! Тут районний прокурор передав вашу справу. Ну й накрали ви! – обласний прокурор почав рахувати теки. Вже на десятій у Ложечки не витримали нерви. Він побіг на кухню і налив у порцелянову чашку ще одну дозу «мамонтячого» препарату. Потім ще одну. Але й це не допомогло. Як тільки Ростислав Іванович заплющував очі – йому ввижався тепер уже розлючений обласний прокурор.

Цього ранку він був на прийомі у Гомулецького першим.

– Не допомогло? – здивувався він. – Ну, не знаю, голубчику, що вам і порадити?

Ложечка дістав пачку зелених:

– Допоможіть, благаю!..

– Є у мене препарат... Тримав для тих, – тицьнув угору пальцем ескулап. – Але якщо така біда...

Того вечора Ложечка випив дві сині пігулки і ледве дійшов до ліжка, бо засипав на ходу.

Буквально через кілька хвилин Ростислав Іванович уже хропів так, що аж стіни його особняка тріщали. Дружина перебралася у сусідню кімнату. А опівночі Ложечці приснився Генеральний прокурор.

– Давно на вас чекаємо! – акуратно складав він перед собою теки з чорними зав'язками...

Ложечка підхопився з ліжка, допив усі таблетки, а заснути не зміг.

Коли Гомулецький побачив Ложечку наступного ранку, то не міг його впізнати.

– Це ви?

– Я.

– Не допомогло?

– Ні. Лікарю, молю вас!...

Гомулецький довго дивився на скоробагатька-Ложечку, підперши голову рукою.

– У вашій ситуації є єдиний вихід. Якщо, звичайно, хочете спати спокійно.

– Хочу! Який? Я заплачу, – дістав гроші Ложечка.

– Можете їх заховати, – порадив лікар.

– То випишіть мені рецепт!

– Рецепт тут такий, – гірко усміхнувся ескулап, – хочете спати спокійно – не крадіть...

Михайло ПРУДНИК.

«Держали за футболку, а може ще за какую-то часть тєла».

«Стадіон у непотрібному стані (після зливи)».

«Обличчям до воріт м'яч не тримається».

«Блискуча комбінація. Ну, не те що блискуча, вона проста, навіть примітивна...»

«Збірна Сербії — це люди, які грають у футбол, і не дають грати».

«Зовсім без нервів діяв, точніше, зі сталевими нервами».

Зібрав Микола БОСАК.

В'ячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

Василь ФЛЬОРКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Підстрижіть, причешіть... Одне слово, наведіть марафет — щоб не соромно було з ним на люди вийти.

Вітаємо ювіляра!

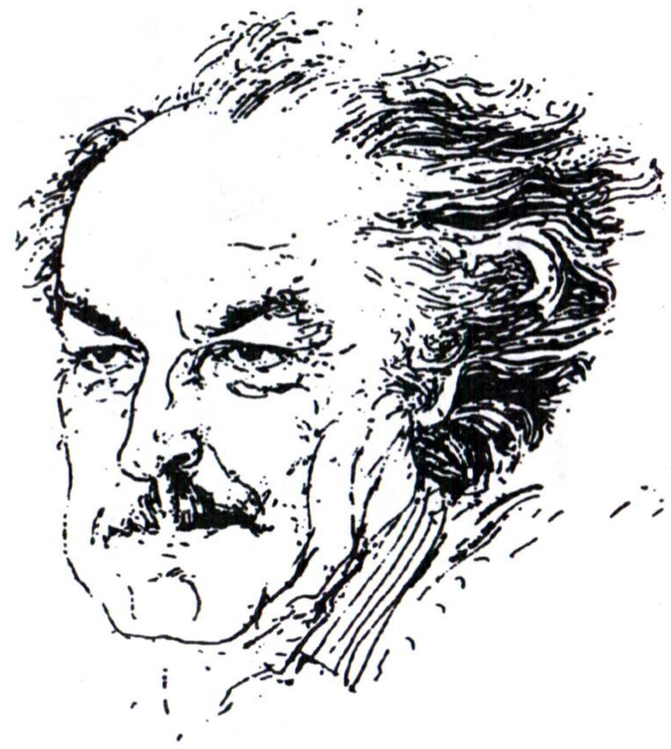

Дружній шарж О. Друганова.

ХРІН ІЗ МЕДОМ...

Як цукор з буряків — так хліб з муки.
В літературі ж часто навпаки:
Два автори поїхали в село —
Днів зо три їх удома не було.
Аж повертають.
Що там в рюкзаку?
Один привозить правду — хоч гірку,
А цей — брехню, солодку, як халва...
Хоч лан один — та не одні жнива.

МОНОЛОГ БЕЗСМЕРТНОГО БЮРОКРАТА

Так, інший герб теперечки — тризуб,
Та я скубу тебе, як перше скуб.

Так, інший прапор майорить вгорі —
Та я гребу ще кращі хабарі.

Державний лад охороня стрілець,
А в мене дача — краще од фортець.

Нові закони точить вічна тля,
В них давня шпарка, а в тій шпарці — я!

Я замінив лиш гаму кольорів:
Червоно-синій —
синьо-пожовтів.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

НЕВАДА — *гарна звичка.*

СЕКРЕТАРКА — *жінка, що все розповідає по секрету.*

ХАЛАТНИЙ — *чоловік у халаті.*

ЛЮСТРАЦІЯ — *прикрашання квартири люстрами.*

ВЕСЕЛКА — *байдарочниця.*

БОСЯКИ — *керівники фірми.*

НІТРАТИ — *заборона на покупки.*

З НАГОДИ ДОСТОСЛАВНОГО 85-ЛІТТЯ

багаторічного автора «Перця», лауреата багатьох премій, заслуженого діяча мистецтв України, письменника Миколи Євгеновича ПЕТРЕНКА

Євгеновичу! Значить, ото знов
Ти, ідучи із Музою своєю,
Успішно — дяка Богові! — дійшов
До свого чергового ювілею.

Бажаємо тобі: і далі йти
Отак із тою панею у парі —
Творити, усміхатися, могти!..
А ще — таки нормальних гонорарів!

Перець із Перченям

Текст Дм. Молякевича.

Валерій ЧМИРЬОВ

ПЛАСТИКОВІ ПТАХИ

Дорога довга і далека.
І раптом бачиться тобі:
Стоїть пластмасовий лелека
На телеграфному стовпі.

Напевно, сила хімікалій
Та гуркотня, та дим, та чад
Загнали птахів геть подалі
Ростить маленьких лелечат.

І з вирію рушають в мандри
В краї не наші, а в чужі,
А в нас ото якийсь романтик
Поставив їхні муляжі.

Що ж, можна око обдурити
Туристам на гінких шляхах.
Але ж — хіба дітей носити
Нам буде синтетичний птах?

ПРОБЛЕМА РОСТУ

Виріс у власних очах чоловік —
І в магазин скільки сили побіг.
Більшого розміру одяг бере:
— Геть викидаю все дрантя старе!
Тут воно тисне, тут давить, хоч плач.
Дайте костюм той великий і плащ!.. —
Що продавцеві — лиш збути б товар.
Дурень одягся, спішить на бульвар,
Гордо крокує, мов далі росте,—
Тільки пилюку по бруку мете.
Люди сміються — дивак не зважа:
Мірка у нього своя, не чужа,—
Змірявши власним аршином себе,
Знає: тепер він велике цабе!

м. Львів. Микола ПЕТРЕНКО.

СМІШИНКИ

ОБІД

— Максиме, прокидайся! Вже обідня перерва! Йдемо до їдальні.

— Та йдіть самі — я сьогодні без обіду працюю.

ХАЙ РОСТЕ!

— Андрію, кажуть, що кімнатні рослини краще ростуть, якщо з ними розмовляють.

— Може бути... Я ось учора діжку з пальмою переставив і на ногу впустив. Так ти не повіриш: хвилин десять активно сприяв її росту.

ВАРЕНИКИ

— Знаєш, що найприкріше, коли вариш вареники.

—Те, що вони розварюються.

— Ні.

— А що?

— Коли вода закипіла, відкриваєш холодильник, а вареників нема.

СТУДЕНТСЬКА ДУМКА

Якщо півгодини сидиш і тупо дивишся на чистий аркуш, значить ти на екзамені.

РОБОТА

Хочу таку роботу, як у Діда Мороза! Доба через 364...

Надіслала Валентина БАКЛАН.

м. Київ.

Анатолій ГАЙНО

— Ніно Іванівно, а що, стародавню людину Тохою звали?

ОБКЛАДИНКА — *податкова інспекція.*

БАНКРУТ — *крутий банк.*

Віктор ІГНАТЕНКО.

м. Прилуки.

Віктор КОНОНЕНКО народився в с. Роздолля на Кіровоградщині 15 березня 1964 року. Член Національної спілки художників України. Проілюстрував понад 50 книг. А ще в його доробку — живопис, філософська графіка, малюнки. Нещодавно Віктор Анатолійович завітав до редакції і запропонував свої карикатури. А коли прощався, то дивувався: «І чому я раніше у «Перець» не заходив?» Ми теж дивуємось. Тепер художник дорогу до нас знає, і ми сподіваємося, що ви побачите ще чимало його малюнків.

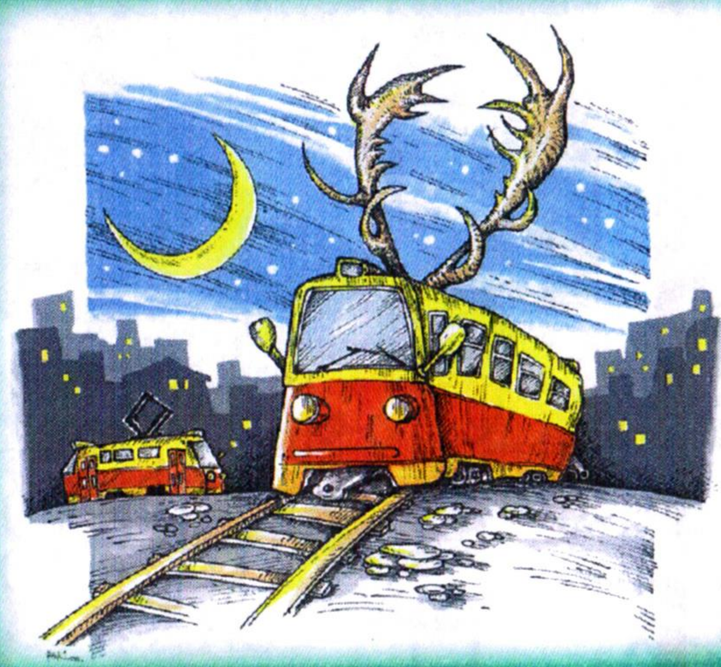

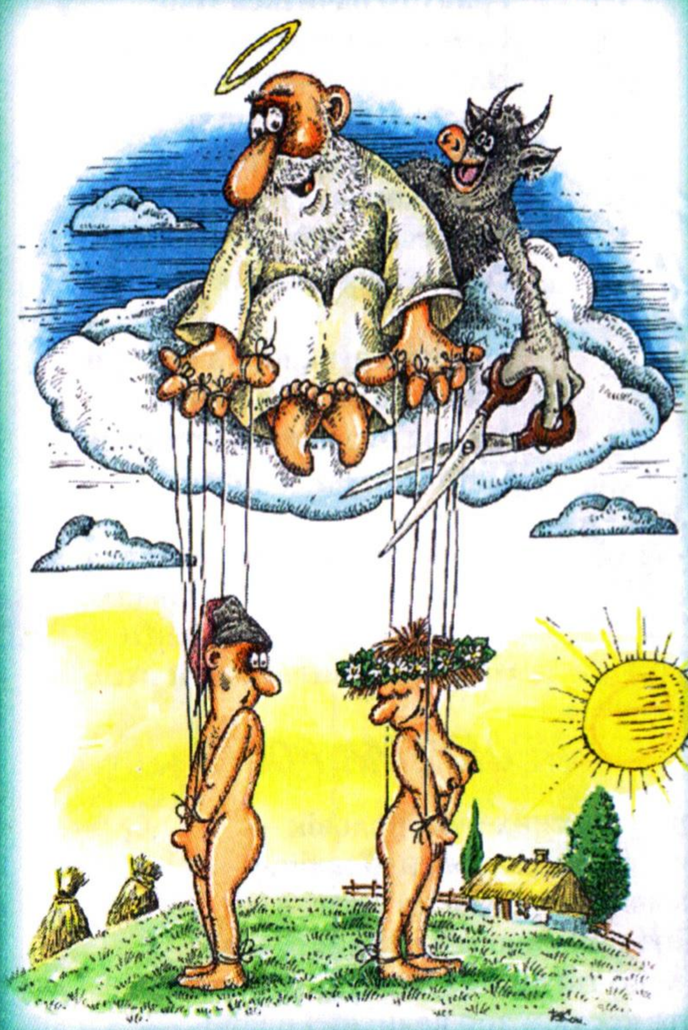

Феміда „пішла по

Спитайте у громадян райцентру Радехів, що на Львівщині, хто така Феміда та чому у неї зав'язані очі, — і рідко почуєте точну відповідь. Воно й зрозуміло: Радехів не бавиться з Тіною Канделакі в телешоу «Найрозумніший», і більшість місцевого люду не відає, що у стародавніх греків пані Феміда з походження — титаніада, за сімейним станом — друга дружина Зевса, а за сумісництвом — богиня права, законного порядку і пророцтва.

А на те, чому вона зображається із зав'язаними очима, хтось скаже, що так символізують її безсторонність і об'єктивність, інший буде стояти на тому, що баба комусь не вгодила і дістала по писку, знайдуться й такі, що почнуть говорити, нібито пані запустила кон'юктивіт, а ще хтось... Варіантів — до сивого дідька. Однак більшість громадян (і не тільки в Радехові) у світлі останніх судових скандалів на просторах Неньки вважають, що хустинка на очах Феміди символізує її каліцтво. І часом мають підстави триматися такого краю.

От послухайте, що вичварила Феміда у Радехові.

Почнемо з постанови про порушення кримінальної справи річної давності, складеної слідчим СВ Радехівського РВ ГУМУС України у Львівській області старшим лейтенантом міліції О. Було встановлено, що «... Бей Світлана Михайлівна, знаходячись у с. Павлів, з метою вчинення крадіжки направилася до господарства Семенюк Світлани Василівни, вул. Зелена, 108, де шляхом розбиття скла і металопластикового вікна та подальшого його відкриття, проникла в середину приміщення літньої кухні даного господарства, ... звідки таємно та з корисливих спонукань вчинила крадіжку...»

Котверговаті думки

❄ *Касова боротьба.*

❄ *Тіньова економіка, а криза, як у справжньої.*

❄ *Мудрість приходить із роками. На жаль, із роками вона й відходить.*

❄ *Враження від телепередачі: дискусія велась до останньої краплі глузду.*

❄ *Плазуни високого польоту.*

❄ *Паралельні світи існують. Взяти хоча би народ і владу.*

❄ *Поправка: замість «музика на вірш» читати: «ритм на текст».*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

м. Київ.

Палін-дром

АРТІЛЬ «ЛІТРА»

Петро СОРОКА.
м. Тернопіль.

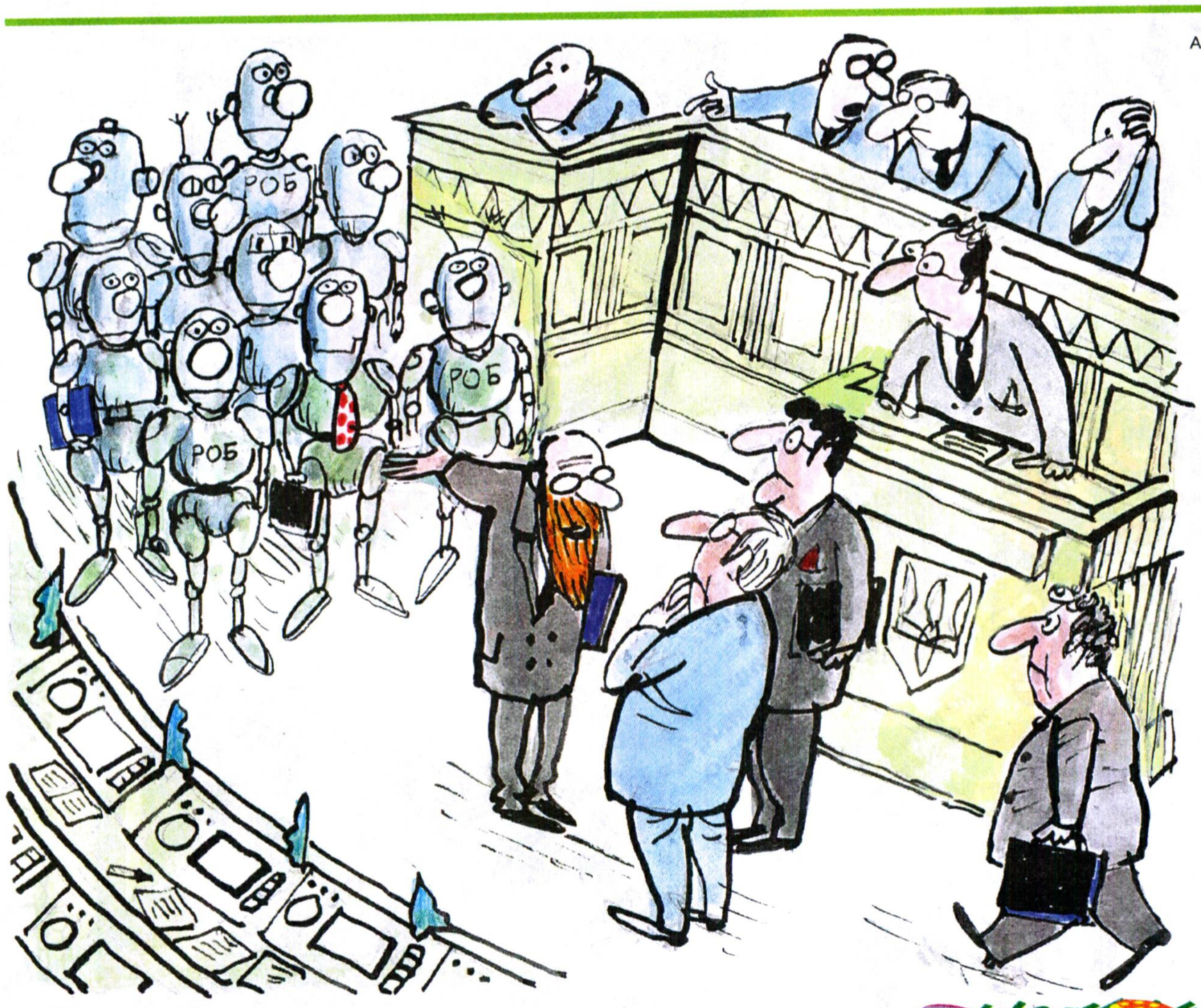

— Це експериментальна партія роботів-кнопкодавів. Вони можуть повністю замінити депутатів у сесійній залі.

Фазі...

Хай вибачить читач, що так розлого подаємо це вступне речення постанови, але надто воно симпатичне за високомовністю. А стисло кажучи, жіночка поцупила кілька пляшок «Оболоні світлої», «Клюкви з коньяком», п'ять блоків сигарет «Прима», ще дещо і, як на те, — паку прокладок «Олвейс ультра». Не крала б вона тих прокладок ,— шукали б злодія серед чоловіків, а так... Правоохоронці вирахували пані Бей, яка завдала потерпілій С.В.Семенюк шкоди на 771 грн. 75 коп.

А далі у постанові починається таке, що радехівці вважають, ніби Феміда «пішла по фазі». «На підставі сказаного, — читаємо в документі, — враховуючи те, що в матеріалах кримінальної справи міститься достатньо даних, які вказують на наявність у діях Фарини Я.С. ознак злочину, передбаченого ч. 2 ст. 357 КК України..., постановив порушити кримінальну справу щодо Фарини Ярослава Степановича». Крала пані Бей, а до криміналу тягнуть пана Фарину. І то за статтею не за крадіжку (ст. 185), а за ст. 357, яка передбачає «викрадення, привласнення документів, штампів, печаток шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем». (Виходить, як у старій слов'янській байці: глухий дядько поскаржився глухому судді на глухого сусіда, який буцімто украв у нього телицю, і суддя вирішив засудити за розпусту хлопака, хоч дівка була винувата).

Справу з прокуратури надіслали до районного суду. І тільки тут у процесі розгляду зауважили, що щось воно не клеїться. Пізніше з'ясувалося, що ст. лейтенантом було зліплено такого юридичного коржика з двох справ. Спитаєте, хто такий Я.С. Фарина? Він донедавна був головою районного товариства мисливців і рибалок. Звільнившись із посади, здається, не передав клейнодів наступникові. Точніше сказати важко — а раптом і в цій справі Феміда «пішла по фазі».

Володимир ПАЛЬЦУН.

м. Львів.

Вінегрет із перцем

Валерій ЧМИРЬОВ

Сергій ФЕДЬКО

Василь ФЛЬОРКО

Валерій ЧМИРЬОВ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Тут ні автобус, ні маршрутка не ходять. Тільки я оце...

Валерій КОНОНЕНКО

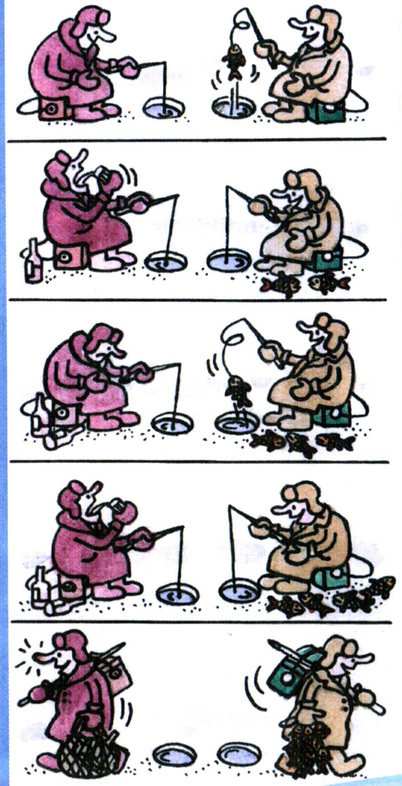

Тарадані усмішки

ЖЕБРАКИ

Автоінспектор зупинив машину. Представився. Водій, не дочекавшись рішення автоінспектора, дає йому дві-сті гривень. Автоінспектор кладе їх у кишеню і каже:

— От бачиш, ти сам переконався, що ми не хабарники, а жебраки — що нам дають те і беремо.

м.Мостська на Львівщині.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Оцей тип мене ображав! Он і двоє свідків!

Почув і записав Іван МАРТИШКО.

ПОВНЕ ЩАСТЯ

— Тітко Оксано! — вибігла назустріч гості маленька племінниця.

— Як добре, що ви до нас на Новий рік приїхали! Тепер у нас буде повне щастя.

— Чому ти так вирішила? — питає тітка.

— Бо тато, коли почув, що ви до нас їдете, сказав: «Ще тільки її нам для повного щастя і не вистачало!»

Віктор ПОПОВ

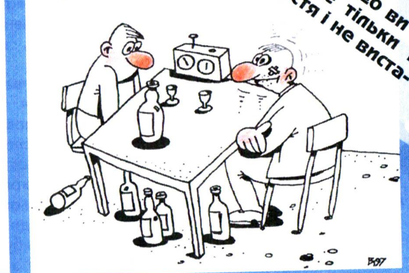

Олег ГУЦОЛ

— Дивні діти, борця з корупцією і хабарництвом, мабуть, ніколи не бачили.

ЕКЗАМЕН

Майбутні продавці складають екзамен.

— Кілограм — це скільки?

— Вісімсот грамів із пакетом!

ПОГРОЗА

Після чергового скандалу жінка говорить чоловікові:

— Сьогодні я їду до мами, але попереджаю — ми повернемося.

Почув і записав Володимир СУГЕРЕЙ. м.Київ.

КІНО

— Оголошую вас чоловіком і дружиною.

— Яким чоловіком?! Ти ж казала у кіно підемо!

Почув і записав Микола БОНДАР. м.Кіровоград.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

ДЕ БАТЬКИ?

Маленький хлопчик, син тата-адвоката і мами-судмедексперта, залишився вдома сам. Задзвонив телефон. Малий підняв слухавку.

— Поклич до телефону когось із батьків,— просять його.

— Їх нема вдома.

— А де вони?

— Тато у в'язниці, а мама в морзі.

Почула і записала Інна КОЛОДНИЦЬКА.

м.Ямпіль Вінницької області.

ЩЕ ГІРШЕ

Розмовляють біля ялинки два чоловіки з келихами шампанського:

— Був, Ярославе, перед Новим роком у театрі і ось що подумав: бути артистом — то й не така вже приємність. Уяви собі, одну й ту ж роль мусиш грати не один місяць. Другий чоловік озирнувся, чи немає поблизу його дружини, і прошепотів на вухо:

— Ще гірше жонатому — все життя у спектаклі і не граєш жодної ролі.

В'ячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

Олександр БАЗИЛЕВИЧ

Валерій ЧМИРЬОВ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— У твоєї мами зовсім нема почуття гумору: розказав їй смішний анекдот про тещу, а вона навіть не посміхнулась!

БАЙКИ В ПРОЗІ

Гра

Пішак мав заповітну мрію: при нагоді пробитися на королівську лінію і на очах своїх ошелешених колег-пішаків стати другою фігурою на шаховій дошці. Звичайно, після Короля.

Нагода трапилася. І він її не взівав.

Побачивши Пішака не там, де йому належало бути, Тура зауважила:

— О, шановний, тепер Ви — всемогутній Ферзь. Під час гри... у вас безмежна влада!.. Цікаво, про що Ви думаєте в таку визначну для Вас хвилину?..

— Думаю про те,— невесело посміхнувся Пішак, який тимчасово став Ферзем,— що після гри... мене знову поставлять на моє колишнє місце.

Роздуми собаки на ланцюгу

Сірко лежав у своїй персональній будці й мізкував про сенс швидкоплинного життя. Рипнула хвіртка. До двору поважно зайшов сусід.

«Під пахвою — пляшка,— осудливо констатував Сірко. — Конспіратор задрипаний. Певен, що я не бачу. Варто хазяйці кудись завіятися — і він тут як тут. Хазяїна мого споює. Паразит. На мене — нуль уваги. Забув уже, як підлещувався, коли я гарчав і біснувався на ланцюгу при його появі. Кістки, котлети свинячі приносив, щоб я на нього не гавкав. Тепер що?.. Тепер я — інший... вважаю, що гавкати на людину непристойно. Це принижує її гідність. Ображає...

Гадаєте, сусід оцінив моє благородство?.. Помиляєтеся! Нічого подібного не сталося. Ні кісток, ні котлет свинячих тепер... не носить. Ось і виникає питання: невже, щоб тебе поважали, треба бути Собакою?..»

Микола ВОЗІЯНОВ.

ГУМО

Якось за гранчаком «Мартіні» і солоним огірком Мартин Сивокіз зі сльозами на очах згадав про своїх предків. Не про батька й матір, обох дідів і бабів, а про своїх прапрапращурів. Отих самих, які ще в середньовіччі або навіть давніше носили горде прізвище Сивокіз. На думку Мартина, далекі родичі неодмінно повинні були бути, як тепер кажуть, крутими. Точнісінько такими, як нині Сивокіз,— президент компанії «Гоп-стоп» із десятком вірнопідданих, господар маєтку в Кончі-Заспі, «Порше» останньої моделі і рахунку в офшорі. Він увесь у них. Щоб генеалогічне дерево роду Сивокозів було не соромно повісити в офісі і при нагоді закордонним товстосумам закинути: мовляв, і ми не з лопуцька.

Метрики, церковні і домові книги не додали надії на те, що у Сивокозів із покоління у покоління текла тільки благородна кров.

Та одного дня до його рук потрапила газета з рекламної фірми «Ми з майбутнього», яка обіцяла будь-кому «виростити» генеалогічне дерево. Через півгодини Сивокіз уже був у фірмі.

— Вам треба дерево? — усміхнулася до нього чарівна білявка з віями-опахалами.

— Потрібне. І дуже велике. Хочу дізнатися про своїх предків ще за часів Чінгісхана,— чомусь тремтячим голосом сказав Сивокіз.

Володимир АДАМОВИЧ

— Хто, хто в теремку живе?

Анатолій ГАЙНО

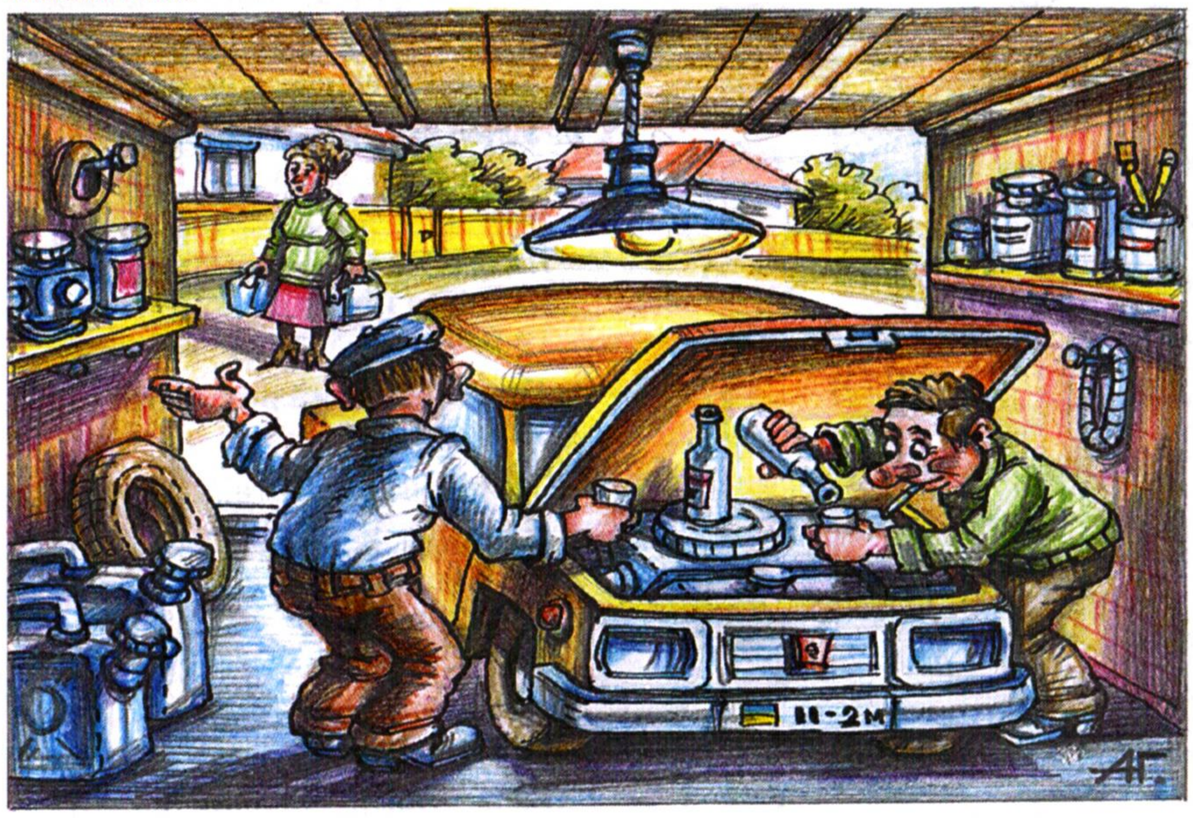

— Вибач, люба, не можу тобі допомогти: дуже зайнятий — карбюратор промиваємо...

РЕСКА

— А скіфи вас не цікавлять?

— Ви і такі дані маєте?

— За ваші кошти знайдемо всіх Сивокосів аж до...

— Вибачте, Сивокозів...

— Нехай буде й так... Отож, я й кажу: австралопітеки роду Сиво...,— запнулася, білявка.

— ...козів,— підказав Мартин.

— Дякую. ...Були поважні люди.

— Невже?

— Їй-бо. У мене в комп'ютері мається вся база даних.

— О-о-о! — захоплено вигукнув Мартин.

— Бачу, родовід у вас досить цікавий, були князі-анти...

— Антикнязі? Вони чисто конкретно ненавиділи князів?

— Ні, анти — то народ древніх слов'ян,— пояснила білявка.

— Так я, виходить, із знаті?..

— Були у вашому роду і князі, і графи, та після жовтневого перевороту вони дременули до Парижа...

— Мабуть, там маркізами стали... Тепер я маркіз Сивокіз! О-о-о! А козацькі сотники, полковники чи, бодай, хорунжі на моєму дереві є? Це нині так модно.

— Ну, це вам вирішувати. Хочете сотників — будуть сотники. Хочете герцогів — немає питань. Маркізи? Будь ласка! Осьдечки прейскурант на наші послуги.

Володимир СУБОТА.

м. Харків.

ДИВИНА

Учителька:

— Я не подивлюся, що твій батько — депутат!

Учень:

— Тоді він прийде подивитися на вас.

В АВТОБУСІ

— Ви передали гроші за квиток?

— Передав.

— А де ж вони?

— Вийшли на попередній зупинці.

НОВІТНЯ ІСТОРІЯ

Учитель:

— Діти, хто такий Карл Маркс?

Учениця:

— Карл Маркс — засновник київської кондитерської фабрики «Рошен».

Надіслала Тетяна БУКРЕЄВА.
м. Київ.

ВИБІР

Мати вчить доньку:

— Вибирати чоловіка треба з розумом. Ось візьмемо твого батька. Він може полагодити усе — і машину, і електрику, і сантехніку, і меблі... А тепер запам'ятай: якщо ти знайдеш такого чоловіка, у тебе ніколи не буде нічого нового...

СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Із настанням морозів в Україні різко збільшилася кількість доріг із твердим покриттям.

Надіслав Микола СОРОКА.
м. Буринь
на Сумщині.

ЧОГО РАДІТИ?

Трасою мчить бандитський «Мерседес»; у його багажнику цокотить від страху зв'язаний бізнесмен.

Раптом мерс різко гальмує. Через деякий час багажник відчиняється. Бізнесмен полегшено зітхає, бо бачить перед собою міліціонера.

— Бажаю здоров'я! Капітан Ковбасюк! — представляється той.

— Боже! Пане капітане, я такий радий, такий радий, що ви...

— Чого радієш, ідіоте! Посувайся давай!

В ОДЕСІ

— Ося, скажіть мені, будь ласка, ви із вашою Сімою щасливі?

— А куди діватися?

Надіслав Євген ГРИБ.
смт Овідіополь
Одеської області.

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

ДУМКИ ВГОЛОС

Слабка стать сильніша за сильну завдяки слабкості сильної статі до слабкої.

Не судіть про людину по друзях. У Іуди вони були бездоганними.

Черевички можуть змінити життя... Не вірите? Згадайте Попелюшку.

Ірина ЧУБАРОВА.
м. Кіровоград.

ПЕРЧЕНЯ

Сторінка для дітей

ЧАРІВНИЙ МИКОЛАЙ

Як засинає дітвора,
Сріблястий ліс і гай —
До нас у гості поспіша
Із неба Миколай.
У нього торба-дивина
З дарунками для всіх.
Коли розв'яжеться вона —
Звучить веселий сміх.
Цукерки в торбі і книжки,
Машини і ляльки,
І дивовижні іграшки
На всі-усі смаки.
Потрібно слухати батьків,
Ти це запам'ятай!
Щоб ніс дарунки у твій дім
Чарівний Миколай.

МИШКА

Мишка спала під мостом —
Укривалася хвостом.
Стала мерзнути мала —
До ялиночки прийшла.
Там чудові подарунки,
Із цукерками пакунки.
Та не хоче брати Мишка
Ні цукерку, ні горішка.
Хоче шапку і пальто,
Щоб не мерзнуть під мостом.

Надія КИР'ЯН.

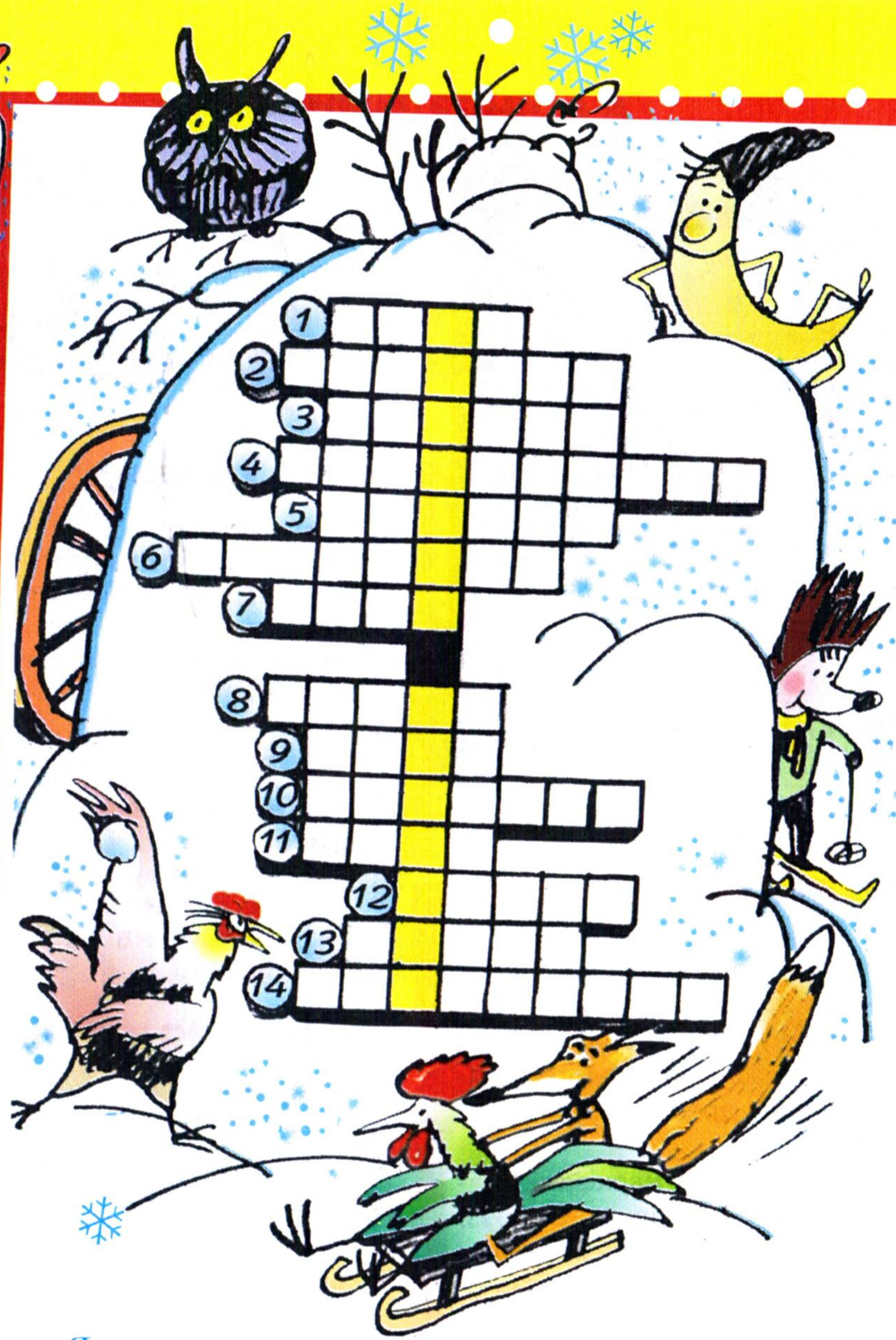

Якщо ви правильно розгадаєте **КРОСВОРД**, *то у виділеній вертикалі прочитаєте побажання Перченятка.*

1. Вдень сліпа, а вночі зряча.
Мишей ловить, а не кіт.
2. Улюблений час у школі.
3. Прийшла кума
з довгим віником
На бесіду з нашим півником.
Схопила півня на обід
Та й замела мітлою слід.
4. Предмет, який вивчають у школі.
5. Потрібен, як п'яте..... до воза.
6. Холодне, а не сніг,
смачне, а не цукор.
У рот покладеш –
відразу тане.
7. Хто на своєму віку двічі родиться?
8. Баба чубата, сорочок багато.
Як вітер подує,
то й холод почує.
9. Котиться клубочок
Зовсім без ниточок.
Замість ниточок –
Триста голочок.
10. Влітку відпочивають,
а взимку дітей катають.
11. Випав .... на поріг,
кіт зліпив собі пиріг.
12. Бачить – не бачить,
Чути не чує.
Всіх научає,
Мовчки мудрує.
13. Що у світі найшвидше?
14. Хто стоїть лише тоді,
коли їде,
а як стане – падає ?

Склав М.ВОРОЖБА.

КАЗКА

Під дашком заячої хатини за ніч виросла велика бурулька. Першим її побачив зайчик і здивувався. А потім мовив:

— Бурулько, бурулько, ти неправильна. Усі дерева й кущі ростуть угору!

— А з ким це ти тут розмовляєш? — вийшла надвір мама.

— Та ось,— махнув лапкою на бурульку,— виросла неправильно...

— Чому? — запитально глянула на нього мама.

— У нашому лісі все росте вгору. І дерева, і квіти. І... навіть мої вушка!

— Який же ти у мене розумник! — похвалила сина зайчиха. — Та тільки бурульки завжди ростуть униз.

— А чому?

— Уяви, що наша бурулька виросла вгору. Летітиме синичка й зачепить її крилом. Адже вчора тут бурульки ще не було. А взимку в лісі вгору нічого не росте. От вона не помітить її та й зіб'є гострий кінчик бурульки.

— Зіб'є,— погодився синочок.

— А на ту бурульку з відламаним хвостиком примчить сонячний зайчик. Зручно умоститься й...

— І схрумає її відразу?

— Ну не схрумає, а лизатиме — ласуватиме без упину — сидіти ж там буде зручно.

— А хіба так, коли бурулька висить униз, він її не схрумає?

— Поглянь, он сонячний зайчик примостився зверху на бурульці. Лизнув раз, а вона слизька — він і зісковзнув із неї. Тепер йому треба знову вгору стрибати, щоб дістатися до неї.

— Знаю, знаю, чому бурулька росте униз! — затанцював-застрибав зайчик. — Щоб сонячний зайчик не відразу її з'їв, і в нього не боліло горлечко!

А потім запитально глянув на маму:

— Можна, і я трохи попіклуюся про сонячного зайчика?

— Як?

— Лизну бурульку, щоб йому менше дісталося. Тоді він не захворіє!

– Ну якщо всього кілька раз,— і мама підсадила зайчика до бурульки — рятувати сонячного зайчика.

Світлана СВІТЛА.

Страшне перо не в гусака...

«Замовляйте у нас на Новорічне свято Діда Мороза і Снігурочку. Тверезість гарантуємо!»

(Оголошення в газеті).

«Усі консерви свіжі. Цьогорічні».

(Із рекламного напису в овочевому магазині).

«Я пішов у ліс. І тут на мене случайно напав дикий кабан. Я почав відбиватися сокирою, і случайно зрубав ялинку. Кабан злякався і втік. Але тут звідкілясь случайно узявся лісник».

(Із пояснення лісничому).

«Передноворічна знижка зі скидкою).

(Об'ява у магазині).

Надіслала Валентина БОРЩАГІВСЬКА.

ПРО СНІГОВИКІВ

Іван САВЛЮК

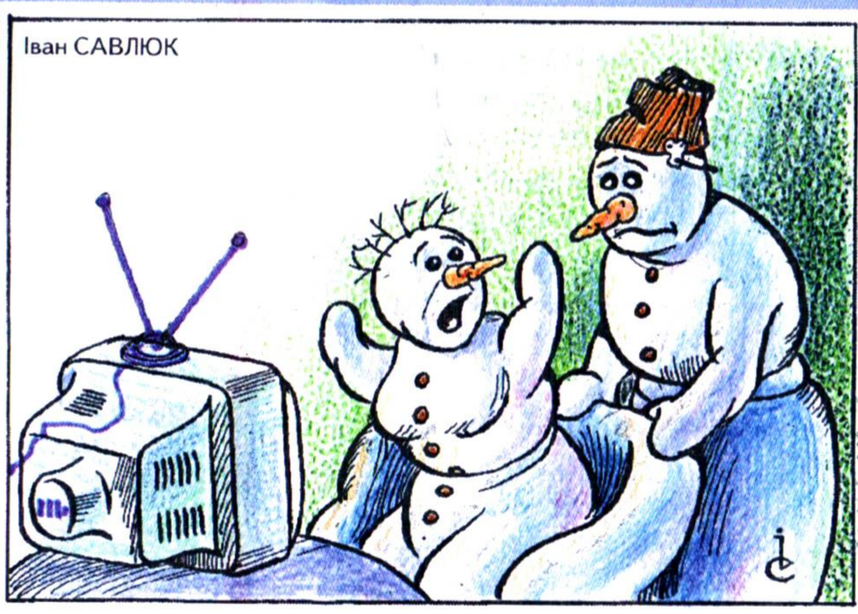

— Який жах! Прогнозують глобальне потепління!

Юрій КОСОБУКІН

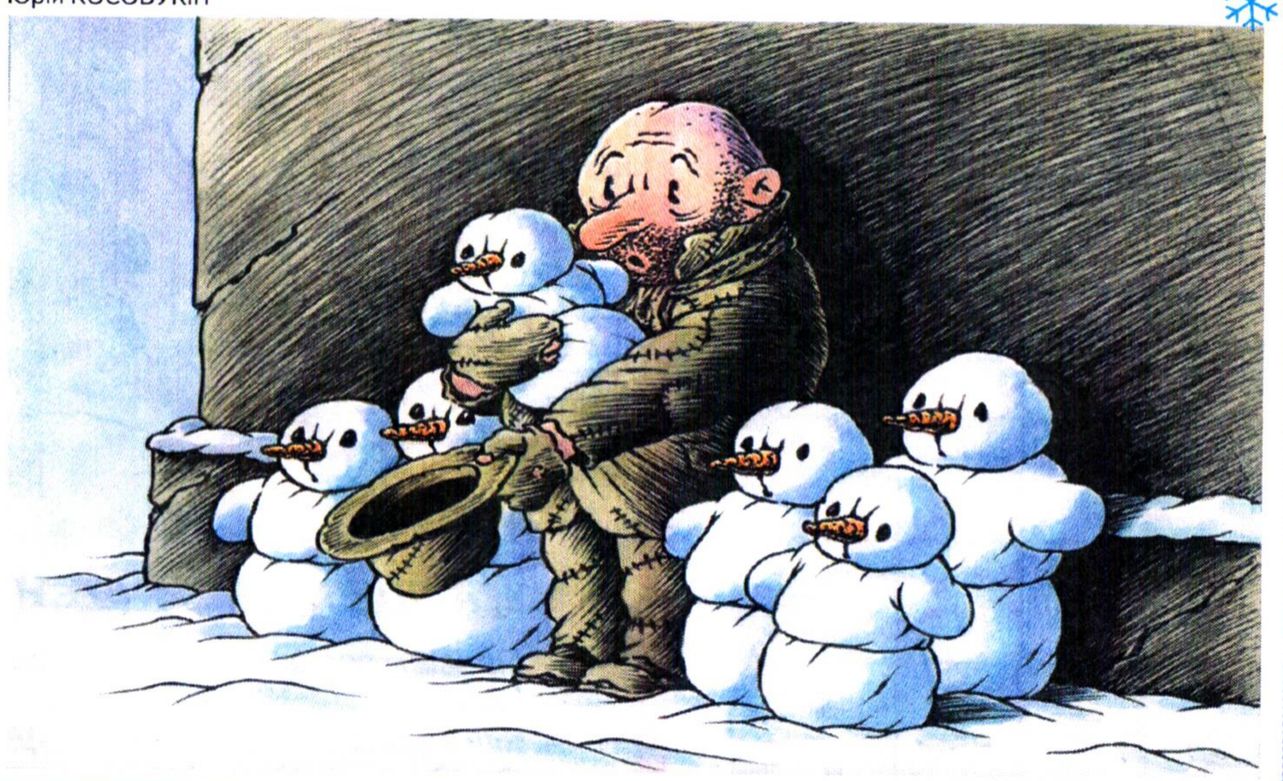

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Хто його знає, де побачив наш художник Василь ФЛЬОРКО таку картину: іде батько з маленьким сином; синок тягне за собою на мотузку дитячу машинку, на цистерні якої написано «Молоко», а татусь трохи більшу – з написом «Пиво». А може, й не побачив, а тільки уявив. Із тієї уяви і з'явилася карикатура, яку ми надрукували у 10 числі «Перця», запропонувавши придумати до неї підпис.

Підписів цього разу було багато. Із них журі вибрало три. На його думку вони виявилися найкращими.

Це: ***«Незабаром, татку, поміняємося машинками»*** **— Олег ПЕТРУШЕНКО з м.Ічня на Чернігівщині;** ***«Попереду міліція! Ти, батьку, свої водійські права взяв?»*** **— Мирослав БАЙРАК із смт Глибока на Буковині;** ***«Синку, а в тебе нема машинки з більшою цистерною?»*** **— Дмитро БІЛИК із м. Кобеляки на Полтавщині.**

Вітаємо переможців і кладемо їм під ялинку книги українських гумористів з автографами авторів.

А усім пропонуємо придумати підпис до малюнка Володимира АДАМОВИЧА.

На переможців чекають призи!

З Новим роком!

Нехай обминають Ваші оселі негаразди! Щастя, здоров'я, усмішок!

Від щирого серця –

колектив «Перця»!

СКАНВОРД

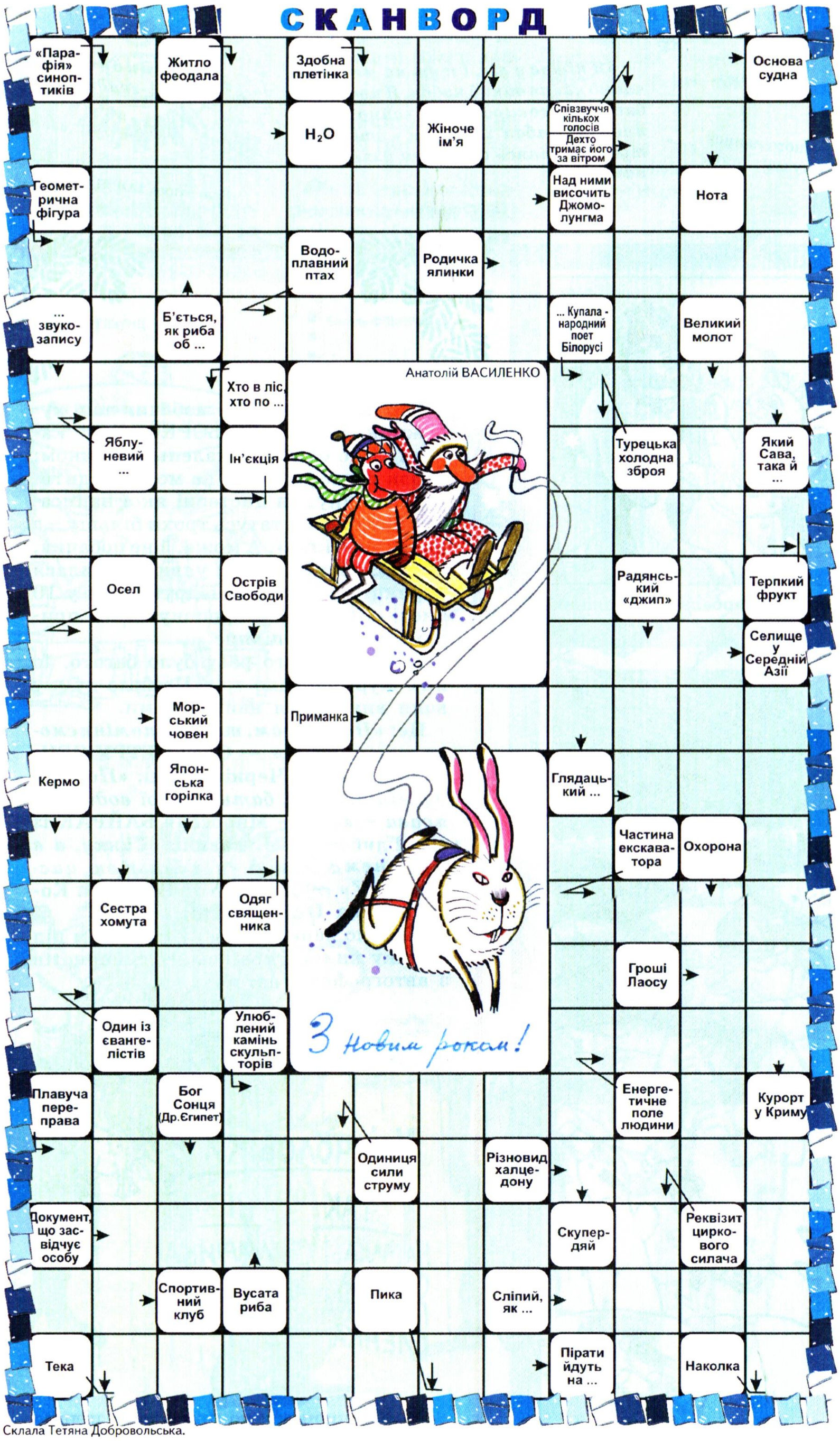

Склала Тетяна Добровольська.

ВІДПОВІДІ НА ЧАЙНВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 11

1. Немовля. 2. Яблуко. 3. Ондатра. 4. Аптека. 5. Ананас. 6. Садівник. 7. Крило. 8. Омлет. 9. Тетерев. 10. Вітряк. 11. Кухар. 12. Рядно. 13. Оренда. 14. Абетка. 15. Анекдот. 16. Товариш. 17. Шанс. 18. Світло. 19. Опеньок. 20. Криза. 21. Автор. 22. Риф. 23. Фортеця. 24. Яструб. 25. Борошно. 26. Овчина. 27. Австралія. 28. Яхонт. 29. Тютюн. 30. Наїдок. 31. Кошик. 32. Кефір. 33. Рогач. 34. Часник. 35. Кавун. 36. Непослух. 37. Хворост. 38. Зустріч. 39. Чолобитник. 40. Кальян. 41. Нащадок. 42. Кілограм. 43. Монтаж. 44. Жарт. 45. Тарган. 46. Настрій. 47. Йолоп. 48. Паркет. 49. Тролейбус. 50. Суміш. 51. Шлюб. 52. Буковина. 53. Антонім. 54. Миска.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Сова. 2. Перерва. 3. Лисиця. 4. Математика. 5. Колесо. 6. Морозиво. 7. Птах. 8. Курка. 9. Їжак. 10. Санчата. 11. Сніг. 12. Книга. 13. Думка. 14. Велосипед.

У виділеній вертикалі: веселих канікул!

ІНОЗЕ

ЩО СПОДОБАЛОСЯ

Американського туриста, який побував у Англії, питають, що йому там найбільше сподобалося.

— Смажене ягня,— каже він.

— І тільки?

— Та ні, чого ж — і варене не погане.

НА ДРУГИЙ ДЕНЬ

— Привіт, сестрички! А де ваш психоаналітик?

— Який психоаналітик?

— Отой, який учора переконував мене, що я ніколи не зможу вбити людину!

МНИЙ ГУМОР

КОМУ ЩО...

Корабель почав тонути, і Грехем притьма кинувся до рятувальних шлюпок.

— Містере,— зупиняє його хтось із корабельної команди,— спершу треба подбати про жінок.

— Невже ви думаєте,— звів брови Грехем,— що в нас буде можливість розважатися?!

Футурист.

БЕЗ ПОМІЧНИКА

Суддя звертається до підсудного:

— Слідством підтверджено, що ви украли п'ять тисяч марок! А ви заперечуєте це. То чому ж не найняли собі адвоката?

— Я, пане суддя, здатний і самотужки їх витратити.

А МІЛЕДІ?..

Лорд Макмілан каже лакеєві:

— Принесіть чарку віскі, бо міледі знепритомніла.

— Слухаюся, сер. А міледі що принести?

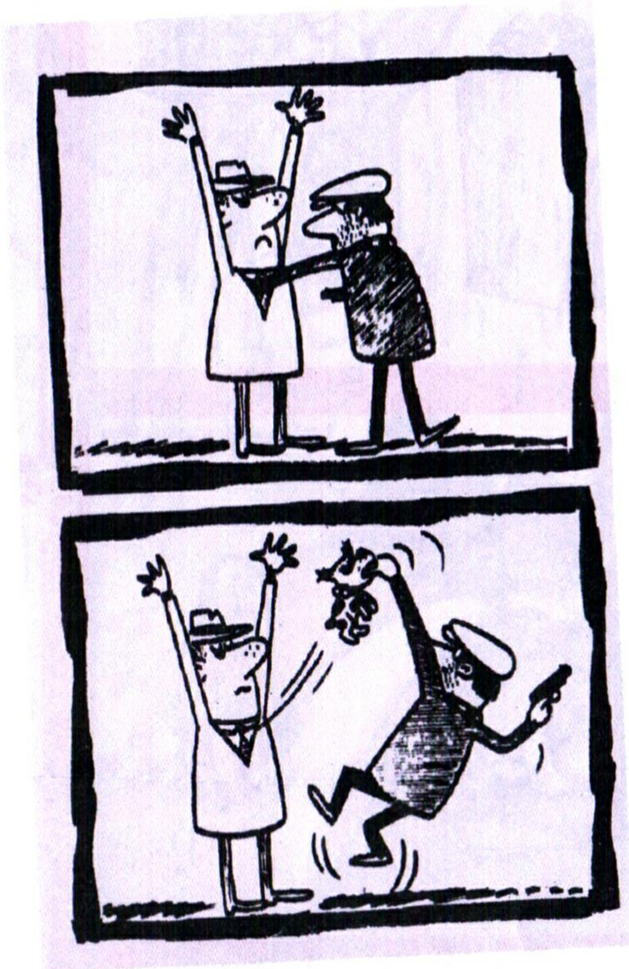

ЧЕСНІСТЬ

Менеджери обговорюють майбутній боксерський матч:

— Значить, так: у першому раунді мій боксер б'є, і твій падає на ринг у глибокому нокауті.

— Е, ні, не в першому раунді! Хай це буде у п'ятому чи шостому: не треба обманювати сподівань публіки.

Гручо МАРКС (США)

НА ВИПАДОК СТАРІННЯ

(Поради людям зрілого віку)

1) Не намагайтесь уникнути спокус. Коли перейдете певну вікову межу, вони самі почнуть уникати вас.

2) Будьте добрі зі своїми дітьми, бо то вони вибиратимуть будинок для старих, у який спровадять вас.

3) Чим довше живете, тим меншим стає прийдешнє, яке непокоїть вас.

4) Перестаньте сприймати старість так важко — вона ж не вічна!

5) Вірна прикмета того, що старієте,— це коли, наприклад, ваша дружина на Новий рік вирішить ніколи уже не займатися сексом, а ви дізнаєтесь про це її рішення тільки аж улітку.

6) Визнайте: трудно впасти в ностальгічний настрій та тужити за минулим, будучи в такому стані, коли нічого не згадується.

7) Вірний знак того, що старієте,— це коли під словами «бодай би мені пощастило» ви розумієте: «бодай би все було в порядку з припаркованою машиною».

8) Досвід учить вас упізнавати помилки, коли ви робите їх знову.

9) Коли людина залишає середній вік за плечима, і їй доводиться вибирати одну із двох спокус, вона зазвичай обирає ту, яка скоріш заведе додому.

10) І не забувайте: кожен може постаріти. Все, що для цього зробити маєте,— то прожити довше.

Переклад із англійської.

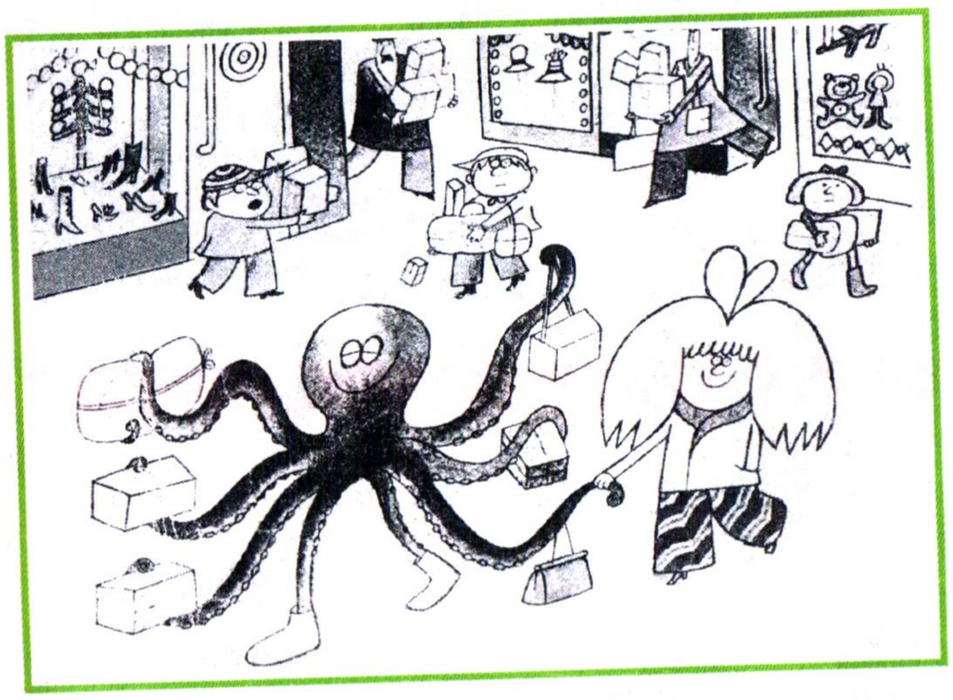

— Мама не повірить, поки сама не почує пострілу!

ПЕРЕЦЬ № 12 (1616)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновник: Державне видавництво «Преса України».

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Свідоцтво КВ № 10334 від 30.08.2005 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження і домашню адресу.

Здано до набору 14.12.2010. Підписано до друку 21.12.2010. Формат 70x108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 8985 прим. Зам. 0110012. Ціна договірна.

Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Георгій МАЙОРЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ

Микола КАПУСТА

Микола КАПУСТА

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

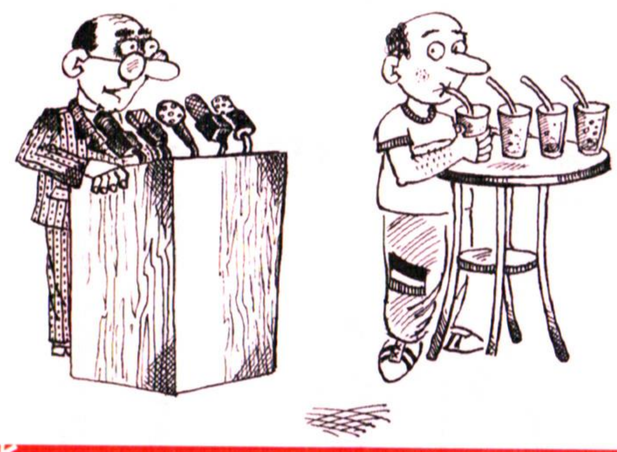

Василь ФЛЬОРКО

Данило КУЗНЄЦОВ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Вам шафу для одягу чи для коханця?

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Сусідко, у вас газ є?
— Повнісінька хата!

Анатолій ГАЙНО

4 820012 960675 12

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!